

23780 5 7

Č.j. : 6403 /DS/2011-Nv

Ke spisu č.:Doprava 1/2011/Bá

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako věcně a místně příslušný silniční správní úřad podle § 40, odst. 3, písm. e), k rozhodnutím podle § 37, odst. 2, zákona číslo 13/1997 Sb.,o pozemních komunikacích v platném znění, (dále jen zákon), a v návaznosti na § 178 odst. 1,2 zákona č. 500/2005 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, (dále jen správní řád), **rozhodl**, podle § 90 odst. 5, Správního řádu o **odvolání Správy železniční dopravní cesty, s.o., IČ: 70994234**, Správa dopravní cesty Liberec,Nákladní 459, 460 02 Liberec, **směřujícím proti rozhodnutí Obecního úřadu Mladějov**, jako věcně a místně příslušného silničního správního úřadu, čj.: **Doprava 1/2011-Bá**, ze dne 4.3.2011 **o tom, že žádost o zrušení železničního přejezdu v drážním km 48,894**, na železniční trati Mladá Boleslav-Stará Paka, umístěném mezi pozemky parc.č.186/3 a p.č.194/3 v kat.území Střeleč, **se zamítá**,
takto:

- **rozhodnutí Obecního úřadu Mladějov** čj.: **Doprava 1/2011-Bá**, ze dne 4.3.2011 jímž, že se zamítá žádost o zrušení železničního přejezdu **v drážním km 48,894**, na železniční trati Mladá Boleslav-Stará Paka, umístěném mezi pozemky parc.č.186/3 a p.č.194/3 v kat.území Střeleč **se z r u š u j e** a věc se vrací k novému projednání a **rozhodnutí** .

Účastníci řízení podle § 27 odst.1 Správního řádu:

- 1/ Správa železniční dopravní cesty,státní organizace,Správa dopravní cesty Liberec, Nákladní 459, 460 02 Liberec – žadatel;

Účastníci řízení podle § 27 odst.2 Správního řádu:

- 2/ Obec Mladějov, čp. 45, Mladějov, PSČ 507 45;
- 3/ Agrochov a.s., Předměstská 286, Sobotka, PSČ 507 43 ;

Dotčené orgány:

- 4/ Drážní úřad, Wilsonova 300/8, Praha 2 – Vinohrady, PSČ 120 00;
- 5/ Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje,územní odbor Jičín, DI, Balbínova 24, 506 12 Jičín;
- 6/ Městský úřad, ODSH, Havlíčkova 56, Jičín PSČ 506 01;

O d ů v o d n ě n í

I.

Odvolání směřuje proti zamítavému rozhodnutí Obecního úřadu Mladějov, výše uvedeného čj. Doprava 1/2011/Bá, vydanému věcně a místně příslušným silničním správním úřadem k žádosti Správy železniční a dopravní cesty, s.o., Správy dopravní cesty Liberec, o zrušení železničního přejezdu, nacházejícího se na uvedeném místě železniční trati Mladá Boleslav-Stará Paka, mezi pozemky parc.č.186/3 a p.č.194/3 v kat.území Střeleč, podané uvedenému silničnímu správnímu úřadu dne 7.12.2010, v řízení podle § 37 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích v platném znění. Zamítnutí žádosti se opírá o zamítavá stanoviska Obce Mladějov a nájemce zemědělských pozemků na obou stranách trati, Agrochov a.s. Sobotka. Předmětná žádost byla odůvodněna tvrzením, že uvedený přejezd není v současné době užíván a sousední pozemky jsou dostupné z ostatních komunikací, (silnice č. II/281 a č.III/2816 z níž jsou obsluhovány i nyní. Krom toho se předejde možnému střetu se zemědělskou technikou v nepřehledném místě trati. Žádost byla doplněna souhlasem Drážního úřadu, Wilsonova 300/8, Praha, snímkem z katastrální mapy a fotodokumentací.

Silniční správní úřad oznámil zahájení řízení pouze žadateli, nájemci sousedních pozemků, aniž by zjišťoval vlastníky dotčených pozemků, kteří by měli být účastníky řízení, pokud by rozhodnutím bylo zasaženo do jejich subjektivních práv, (znenáhlivění pozemků), a také dotčeným orgánům, včetně Policie ČR. Současně nařídil ve věci ústní jednání na 22.2.2011 a využil zásadu koncentrace řízení, (ač v tomto případě to není na místě), **výzvou** účastníkům, **aby nejpozději při** ústním jednání, uplatnili své námítky. Z ústního jednání byl pořízen zápis z něhož vyplynulo, že přítomní, tj., Obec Mladějov a nájemce pozemků Agrochov a.s. Sobotka se zrušením přejezdu nesouhlasí a předložili písemná stanoviska. Žadatel se vyjádřil v tom smyslu, že na zrušení přejezdu trvá. Na to silniční správní úřad, aniž by zjišťoval aktuální stav, zejména skutečnost, zda předmětný železniční přejezd plní funkci křížení pozemní komunikace s tratí a aniž by jakkoli prověřil nezbytnost zachování přejezdu pro obsluhu zemědělských pozemků a tedy důvodnost zachování přejezdu, jako nedílné součásti veřejné účelové komunikace, (o tom, že přejezd patří ke konkrétní účelové komunikaci její identifikaci a zahrnutí do výroku se v rozhodnutí nic neuvádí), **žádost zamítl, při čemž výrok opírá pouze o nesouhlasné stanovisko nájemce a obce**, která se domáhá napojení neexistujících komunikací, které dlouhodobým neužíváním zanikly.

Proti uvedenému rozhodnutí podal odvolání žadatel, Správa železniční dopravní cesty s.o., dále viz shora, a to podáním ze dne 14.3.2011. Věc byla, včetně správního spisu, postoupena odvolacímu orgánu k odvolacímu řízení, dne 29.3.2011 a doručena s tím, že, že odvolání bylo podáno legitimním účastníkem a v zákonné lhůtě. **Žádné stanovisko k odvolacím důvodům ani návrh petitu rozhodnutí o odvolání nalézací správní orgán nepředkládá.**

Projednáním odvolání byl pověřen JUDr.Jan Novák, právník odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.

II.

Odvolací orgán, s ohledem na výše uvedené skutečnosti a v souladu s ust. § 89, odst.2 Správního řádu, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení jež vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a taktéž věcnou správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak pouze tehdy, vyžadoval-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, přitom nepřihlížel.

Odvolací orgán shledal, že **námítky uvedené v odvolání**, sami o sobě **neodůvodňují zrušení rozhodnutí**. K odvolacím důvodům, pokud lze nějaké dovodit, patří zejména

ekonomický zájem podnikatelského subjektu na úsporách nákladů, z nichž jedním z úseků, kde lze dosáhnout úspor je rušení vytypovaných železničních přejezdů, když náklady na zrušení přejezdu jsou zanedbatelné proti nákladům na řádné zajištění přejezdů mechanicky, (závorami), resp. elektronicky, světelnou signalizací, případně jejich kombinací. Přes uvedený závěr, však nelze odvolání zamítnout a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdit, a to zejména z důvodů vážných vad v postupu správního orgánu, **zejména neúplnosti provedeného šetření a projednání jež má za následek nepřezkoumatelnost odvoláním napadeného rozhodnutí.**

Odvolatel, kromě popisu skutečností vyplývajících se správního spisu vyslovuje názor, že *„o zrušení přejezdu na účelové komunikaci se nerozhoduje a přejezd zanikne pouze na základě rozhodnutí příslušného stavebního úřadu (Drážního úřadu v Praze), kterým bude vydáno povolení k odstranění stavby přejezdu na účelové komunikaci.* Dále pokračuje tvrzením, že *„Obce vykonávají působnost silničního správního úřadu také na veřejně přístupných účelových komunikacích. Jelikož však o zrušení přejezdu, jde-li o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, nerozhoduje, (když), nejsou u obcí ve výčtu pozemních komunikací na nichž vykonávají působnost silničního správního úřadu v oblasti rozhodování o zrušení přejezdu uvedeny také veřejně přístupné účelové komunikace. Obce tedy jsou silničním správním úřadem ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací, avšak při rušení přejezdu, jde-li o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, **nemají žádnou pravomoc.**“.* Uzavírají stanoviskem že z důvodů výše uvedených, budou dále postupovat podle ustanovení stavebního zákona.

S tímto stanoviskem odvolací orgán zásadně nesouhlasí, když tyto závěry jsou právně chybné, a to zejména s ohledem na působnost zákona o pozemních komunikacích č. 13/1997 Sb., a jeho vazbu na zákon o drahách a faktor speciality vůči Stavebnímu zákonu, tak, jak má na mysli Ustanovení o speciálních stavebních úřadech, (jiný na komunikacích, jiný na dráze), které postupují podle svých zákonů a Stavební zákon je vůči nim obecnou právní úpravou, stejně jako Správní řád (v určitých otázkách) vůči Stavebnímu zákonu. Je třeba rozlišovat působnosti zákonů dle jejich role v právním systému jako právní normy obecné, speciální, nebo zvláštní.

K námitce stran působnosti zákona o pozemních komunikacích jen na dálnice, silnice, resp. místní komunikaci je třeba upozornit na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na rozhodnutí č.j.: 6 Ans 2/2007-128 týkající se působnosti zákona č.13/1997 Sb., o pozemních komunikacích v platném znění, které k působnosti silničních správních orgánů v záležitostech účelových komunikací, (ač v konkrétním ustanovení tato kategorie uvedena není), vyslovuje názor o tom, že: *„...V odborné veřejnosti se vyskytují názory, že tato pravomoc silničního správního úřadu dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích se vztahuje pouze na dálnice, silnice či místní komunikace, nevztahuje se však na veřejně přístupné účelové komunikace (viz stanovisko veřejného ochránce práv, „Veřejné cesty-místní a účelové komunikace“, Sborník stanovisek veřejného ochránce práv - 1/2007, str. 23). Nejvyšší správní soud ovšem tento názor nesdílí, neboť vychází z předpokladu, že jedním ze základních účelů zákona o pozemních komunikacích je poskytnout účinnou ochranu obecnému užívání pozemní komunikace, a to včetně obecného užívání veřejně přístupné účelové komunikace.* Podrobnějším rozбором lze dojít k závěru, že pokud je v konkrétním ustanovení upraven postup **týkající se výhradně v textu uvedené kategorie pozemní komunikace, nelze úpravu rozšiřovat i na kategorie pozemních komunikací v ustanovení neuvedených.** V posuzovaném případě je v ust. § 37 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích uvedeno, že: *„... (2) Na žádost vlastníka dráhy může příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu rozhodnout o zrušení existujícího přejezdu.“.* Není zde vymezeno, že se to týká pouze přejezdů uvedených v jiném odstavci uvedeného § 37, kde je právní úprava a její

působnost konkrétně vymezena jen na silnice či místní komunikace. Tam kde takové vymezení působnosti není, platí, že se úprava týká i veřejných účelových komunikací. Proto je obec věcně a místně příslušná rozhodovat o zrušení přejezdu na veřejné účelové komunikaci. **Na tuto skutečnost a zcela chybný výklad byli upozorněni i lektoři na semináři pro pracovníky drážních úřadů, který se konal v minulém roce na MD ČR!!!**

Odvolací orgán taktéž nesouhlasí se stanoviskem stran tvrzení, že železniční přejezd na účelové komunikaci se ruší postupem podle Stavebního zákona. **Je nutno odlišit „administrativní zrušení“** železničního přejezdu příslušným správním rozhodnutím jímž se zasahuje do subjektivních práv uživatelů dráhu křižující pozemní komunikace od **faktického zrušení** (odstranění) technického (stavebního) zařízení umožňujícího překonávat železniční trať bez toho, aby došlo k jejímu poškození, respektive ohrožení provozu na dráze nebo komunikaci.

Po provedeném odvolacím řízení a posouzení všech relevantních skutečností dospěl odvolací orgán k závěru, **že silniční správní úřad nenaplnil své procesní povinnosti**, spočívající v povinnosti ustanovení okruhu účastníků a jejich klasifikace, (účastenství dotčených vlastníků pozemků obsluhovaných účelovou komunikací včetně železničního přejezdu, nikoli nájemce) **zjištění faktické, (nikoli evidenční) existence veřejné účelové komunikace k jejímuž užívání se váže předmětný přejezd**. Ze správního spisu, zejména z fotodokumentace a ze situace zjištění z ortofotomapy nelze učinit závěr o existenci veřejné účelové komunikaci **vedené k předmětnému železničnímu přejezdu, když tento přejezd je užíván p o u z e** nájemcem zemědělských pozemků **k přejezdu na zemědělské pozemky za přejezdem**, z čehož lze dovodit, že by se mohlo jednat o tzv. “sezónní přejezd” o jehož režimu by skutečně rozhodoval drážní úřad, nikoli silniční správní úřad.

Výroková část napadeného rozhodnutí tak nemá oporu ve skutkových zjištěních obsažených ve spisu a chrání veřejný zájem na zachování práva obecného užívání veřejné účelové pozemní komunikace ač není nijak dokumentováno zachování zásady proportionality ochrany zájmu na zachování práva přístupu k nemovitostem vers. práva na opatření k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dotčené železniční trati. Odvoláním napadené rozhodnutí pak vykazuje též vady v tom, že ve výroku není přesná identifikace dotčeného železničního přejezdu a to, uvedením užívání jaké pozemní komunikaci slouží uvedený přejezd.

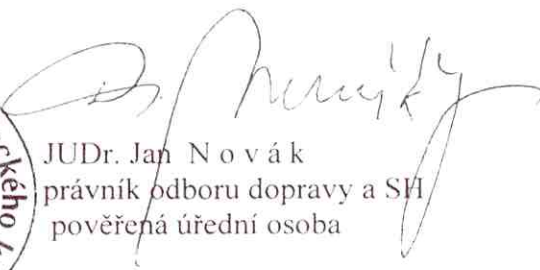
Vzhledem k tomu, že **v napadeném rozhodnutí, včetně řízení jež jeho vydání bezprostředně předcházelo, byly shledány vady takové povahy, které odůvodňují závěr že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s platnou právní úpravou, r o z h o d l** odvolací orgán, **tak, jak je ve výroku uvedeno.**

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91, odst.1),zák.č.500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, **n e l z e dále odvolat.**

V Hradci Králové dne 15.dubna 2011

JUDr. Jan N o v á k
právník odboru dopravy a SH
pověřená úřední osoba